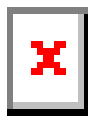

Consiliul Superior al Magistraturii
Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani
mun. Chișinău, bd. Ștefan cel Mare
și Sfânt 200

The Supreme Council
of Magistrates District Court
Chișinău city
bd. Ștefan cel Mare și Sfânt 200

Dosarul nr. 5r-5825/2025
4-25133252-12-5r-17092025

Decizie
În numele Legii

12 decembrie 2025

mun. Chișinău

Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani
Instanța compusă din:
Președintele ședinței, judecătorul
Grefier

Aurelia CAZACLIU
Vladislav CIUPAC

Cu participarea reprezentantului agentului constatator Lungu Cristina

examinând în ședință publică contestația depusă de Cozariuc Vadim împotriva Deciziei asupra cazului contravențional, în condițiile acordului de colaborare din data de 03.09.2025 în baza art. 287 alin. (8) lit. b) Cod contravențional, instanța -

c o n s t a t ă :

Prin Decizia asupra cazului contravențional, în condițiile acordului de colaborare din data de 03.09.2025 în baza art. 287 alin. (8) lit. b), încheiată de către Biroul Vamal Centru, mun. Chișinău, Cozariuc Vadim a fost sancționat în baza art. 287 alin. (8) Cod contravențional, cu amendă în mărime de 37500 lei, pentru faptul că, din sesizarea nr. 3539, reiese că la data de 10.10.2024, în jurul orelor 04:45 la pista de control vamal „intrare autoturisme în RM” a postului vamal Sculeni, pentru efectuarea controlului vamal s-a prezentat mijlocul de transport de model „*****” cu n/î *****, la volan fiind Cozariuc Vadim. În urma verificării informației din SI „Frontiera” s-a stabilit că, cet. Cozariuc Vadim a introdus la data de 25.08.2023 un mijloc de transport cu n/î BC-77-WFL, VIN:*****, înmatriculat în RO, care până la moment nu este scos de pe teritoriul vamal al RM, încălcând prevederile art. 427 alin. (19) Cod vamal, acțiuni pasibile de răspundere contravențională conform prevederilor art. 287 alin. (8) lit. b) Cod contravențional.

La data de 05.09.2025, Cozariuc Vadim a depus prin intermediul avocatului A. Fetcu, o contestație împotriva Deciziei asupra cazului contravențional, în

condițiile acordului de colaborare din 03.09.2025, fiind depusă în termenul prevăzut de art. 448 alin. (1) Cod contravențional.

În susținerea contestației, contestatarul a invocat că, agentul constator nu a prezentat probe concludente și incontestabile întru confirmarea vinovăției contravenției imputate lui Cozariuc Vadim, solicitând admiterea contestației și anularea actului procesual, din motivul că a expirat termenul general de prescripție de un an, or, fapta imputată ar fi fost comisă la data 25.08.2023, iar decizia a fost emisă la 03.09.2025.

Reprezentantul agentului constator Lungu Cristina, în ședință de judecată, a solicitat respingerea contestației, ca neîntemeiată, or, făptuitorul a fost sancționat în temeiul acordului de recunoaștere a vinovăției, respectiv el a recunoscut integral fapta lui imputată și nu a avut careva obiecții.

Contestatarul Cozariuc Vadim, în ședință de judecată, nu s-a prezentat, din motive necunoscute, procedura de citare legală, fiind respectată. Astfel, în temeiul art. 455 alin. (3) Cod contravențional, instanța a apreciat posibil examinarea cauzei în absența sa.

Avocatul Fetcu Andrian, a expediat instanței cerere de amânare a ședinței de judecată, însă, avînd în vedere faptul că, nu a prezentat instanței împuternicirile corespunzătoare, instanța a apreciat posibil examinarea cauzei în absența sa.

Audiind părțile, examinând probele administrate întru dovedirea celor invocate și raportându-le, per ansamblu, la prevederile legale ce guvernează speța, instanța de judecată consideră necesar să respingă recursul contravenientului Cozariuc Vadim asupra deciziei contravenționale, ca inadmisibil, reieșind din următoarele motive.

Pentru respectarea garanțiilor procedurale specifice în materie penală în ceea ce privește dreptul la un proces echitabil, printre care și prezumția de nevinovăție, prevăzută de art. 6 § 2 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, instanța de judecată verifică legalitatea și temeinicia procesului-verbal cu privire la contravenție și sancțiunea aplicată.

Cu referire la legalitatea deciziei cu privire la contravenție, prioritar instanța de judecată va analiza legalitatea acesteia prin raportare la cerințele imperative prevăzute de legea contravențională prin prisma existenței condițiilor de aplicare a sancțiunii contravenționale, fără încheierea procesului verbal cu privire la contravenție și a temeiurilor de tragere la răspundere contravențională.

Conform art. 287 alin. (8) lit. b) Cod contravențional, omiterea scoaterii de pe teritoriul vamal al Republicii Moldova a mărfurilor, vehiculelor, obiectelor și a altor valori, prohibite introducerii pe teritoriul vamal al Republicii Moldova sau introduse cu obligația de a fi scoase de pe teritoriul ei vamal, omiterea returnării pe teritoriul vamal al Republicii Moldova a mărfurilor, vehiculelor, obiectelor și a altor valori, scoase cu obligația de a fi returnate în termenele stabilite în actele

referitoare la asumarea acestei obligații, nerespectarea măsurilor de politică economică și a restricțiilor prevăzute la trecerea mărfurilor peste frontiera vamală, în lipsa elementelor constitutive ale infracțiunii pentru o perioadă mai mare de 30 de zile, se sancționează cu amendă de la 1300 la 1500 de unități convenționale, cu obligarea scoaterii de pe/returnării pe teritoriul vamal al Republicii Moldova a mărfurilor, vehiculelor, obiectelor și valorilor respective, după caz.

În speță, potrivit Deciziei asupra cazului contravențional, în condițiile acordului de colaborare din 03.09.2025, Cozariuc Vadim a fost sancționat în baza art. 287 alin. (8) lit. b) Cod contravențional, fiindu-i aplicată amendă în mărime de 37 500 lei, pentru faptul că, din sesizarea nr. 3539, reiese că la data de 10.10.2024, în jurul orelor 04:45 la pista de control vamal „intrare autoturisme în RM” a postului vamal Sculeni, pentru efectuarea controlului vamal s-a prezentat mijlocul de transport de model „*****” cu n/î *****, la volan, fiind Cozariuc Vadim. În urma verificării informației din SI „Frontiera” s-a stabilit că, cet. Cozariuc Vadim a introdus la data de 25.08.2023 un mijloc de transport cu n/î BC-77-WFL, VIN:*****, înmatriculat în RO, care pînă la moment nu este scos de pe teritoriul vamal al RM. Acordul de colaborare a fost semnat de către contravenient, inclusiv pentru recunoașterea săvîrșirii contravenției la pct. 9 din acord (f.d.11).

Conform art. 451⁵ alin. (1)-(5) Cod contravențional, acordul de colaborare este o tranzacție încheiată între agentul constatator, după caz, procuror și contravenient, care își recunoaște vina, integral, în schimbul unei pedepse reduse. Acordul de colaborare poate fi încheiat în orice moment al procesului contravențional pînă la soluționarea în fond a cauzei contravenționale. În cazul încheierii acordului de colaborare, contravenientului i se va aplica o sancțiune egală cu o doime din maximul sancțiunii sub formă de amendă prevăzută pentru contravenția comisă. Acordul de colaborare poate fi inițiat de către agentul constatator, după caz, procuror, contravenient sau apărătorul său, reprezentantul legal în cazul săvîrșirii contravenției de către un minor. Agentul constatator, după caz, procurorul este obligat să refuze încheierea acordului de colaborare în cazul în care fapta nu constituie contravenție sau prezintă semne de infracțiune. Refuzul de a accepta încheierea acordului de colaborare nu este pasibil nici unei căi de atac. În cazul încheierii acordului de colaborare, agentul constatator, după caz, procurorul încetează acumularea probelor, iar contravenientul nu mai este în drept să-și retragă acordul. În cazul încheierii acordului de colaborare, cauza contravențională va fi soluționată, prin decizie asupra cazului contravențional, în condițiile acordului de colaborare, după forma și conținutul stipulate la art.451², cu excepțiile prevăzute de prezentul articol.

Astfel, potrivit Deciziei în baza Acordului de colaborare emisă de agentul constatator la 03.09.2025, în privința lui Cozariuc Vadim s-a aplicat sancțiunea amenzii în mărime de 37500 lei, cuantum care nu depășește *jumătate din maximul*

prevăzut de 1500 de unități convenționale, în conformitate cu art. 287 alin. (8) lit. b) Cod contravențional, *adică* 750 unități convenționale, ce constituie suma de 37 500 lei, iar decizia de sancționare a fost semnată de către contravenient la toate rubricile, inclusiv la pct.9 despre recunoașterea vinovăției, ceea ce echivalează cu acceptarea procedurii simplificate și recunoașterea vinovăției, în schimbul unei pedepse reduse, nefiind invocate careva obiecții.

Cu referire la alegațiile contravenientului invocate în contestație privind data comiterii faptei imputate, precum că ar fi expirat termenul de prescripție, instanța apreciază netemeinicia acestui argument, or timpul săvârșirii contravenției este data de 10.10.2024, momentul când a intrat cu mijlocul de transport la pista de control și a fost depistat faptul că mijlocul de transport de model „*****” cu n/î *****, BC-77-WFL, VIN:*****, înmatriculat în RO, care a fost introdus în țară la 25.08.2023, pînă la acea dată nu a fost scos din țară.

Astfel, cercetând argumentele petiționarului sub aspectele menționate, ținând cont de semnătura făptuitorului asupra acordului de colaborare instanța a ajuns la concluzia că decizia a fost emisă în rezultatul ajungerii la un consens între făptuitor și agentul constatatator despre existența faptei contravenționale, recunoașterea vinovăției și sancționării făptuitorului în schimbul unei pedepse reduse, iar la examinarea cauzei, instanța a reținut semnătura lui Cozariuc Vadim aplicată la pct.9 al deciziei contestată ca un acord al său cu fapta constatată de către agentul constatatator, or, făptuitorul a avut, în mod efectiv, posibilitatea de a face obiecții asupra celor constatate de către agentul constatatator în combaterea celor reținute de agentul constatatator,

În acest context, urmează a fi menționat că dacă sensul ”dreptului la tăcere” semnifică dreptul de a nu contribui la propria încredințare, totuși, potrivit jurisprudenței Curții Europene, ”dreptul de a păstra tăcerea nu este unul absolut” (*cauza Weh vs. Austria*, 8 iulie 2004).

Deși, el este incompatibil cu imunitatea de a baza o condamnare în exclusivitate sau în mod esențial pe tăcerea acuzatului sau pe refuzul lui de a răspunde la întrebări sau de a depune mărturii, este evident că un asemenea privilegiu nu ar trebui să împiedice de a lua în considerație tăcerea acuzatului, în situații care în mod vădit cer o explicație din partea lui (*cauza John Murray vs. Regatul Unit*, 8 februarie 1996).

Prin urmare, examinând cauza în absența părților legal citate, instanța nu a pus la îndoială apartenența semnăturii făptuitorului Cozariuc Vadim aplicată la pct.9 al deciziei, iar lipsa câtorva obiecții pe textul acordului la data constatării contravenției, se impune concluzia că făptuitorul a acceptat constatările agentului constatatator.

Totodată, instanța accentuează, că în conformitate cu prevederile art. 451/3 alin. (3) Cod contravențional, deciziile asupra cazului contravențional, în

condițiile acordului de colaborare pot fi contestate cu recurs în termen de 15 zile din data aplicării sancțiunii, în instanța de fond conform competenței teritoriale.

Deciziile asupra cazului contravențional, în condițiile acordului de colaborare pot fi contestate în baza următoarelor temeiuri:

- a) nu au fost respectate dispozițiile privind competența materială;
- b) contravenientul a fost sancționat pentru o faptă care nu este prevăzută de partea specială a cărții întâi;
- c) s-au aplicat sancțiuni în alte limite decât cele prevăzute de partea specială a cărții întâi;
- d) în decizia agentului constator nu au fost consemnate mențiunile de la art. 451² alin. (1). Dispozițiile art. 445 se aplică în mod corespunzător.

Urmare, analizând Decizia asupra cazului contravențional, emisă în condițiile acordului de colaborare din data de 03.09.2025 în baza art. 287 alin. (8) lit. b) Cod contravențional, în raport cu prevederile legale și circumstanțele cauzei, instanța constată că aceasta a fost emisă în strictă conformitate cu rigorile legii, nefiind constatate abateri procesuale, erori sau derogări de la lege, prin ce se conchide că, recursul depus, este inadmisibil, temeiul în baza căruia a fost depus, nu se regăsește printre cele stipulate exhaustiv la art. 451/3 Cod contravențional.

În corespundere cu art. 451/4 alin. (2) pct. 1) Cod contravențional, instanța de recurs poate adopta una din următoarele decizii:

- 1) să respingă recursul și să mențină decizia agentului constator dacă este:
 - a) tardiv;
 - b) inadmisibil;
 - c) nefondat.

Drept urmare, instanța constată că Decizia agentului asupra cazului contravențional, în condițiile acordului de colaborare din 03.09.2025 contestată de Cozariuc Vadim, conține toate datele necesare prevăzute la art. 451/2 Cod contravențional, nefiind depistate careva încălcări sau temeiuri legale de anulare a deciziei agentului constator prin prisma art. 451/4 Cod contravențional.

Astfel, instanța conchide că, fapta contravențională prevăzută de art. 287 alin. (8) lit. b) Cod contravențional a fost probată în conformitate cu reglementările legale, ca fiind săvârșită de către Cozariuc Vadim și din acest motiv, decizia cu privire la contravenție urmează a fi menținută, fiind încheiată în conformitate cu rigorile legale, cu respectarea drepturilor făptuitorului, motiv din care, instanța va adopta decizia de respingere a recursului, ca nefondat.

Reieșind din cele expuse, călăuzindu-se de prevederile art. 460, art. 462 din Codul contravențional, instanța -

h o t ă r ă ș t e :

Se respinge recursul depus de Cozariuc Vadim împotriva Deciziei asupra cazului contravențional, în condițiile acordului de colaborare, din data de 03.09.2025 în baza art. 287 alin. (8) lit. b) Cod contravențional, ca nefondat.

Decizia este definitivă.

**Președintele ședinței,
judecătorul**

Aurelia CAZACLIU